

Tabellen

✓ Das selbstständige Personalpronomen (KGr § 19 a)

Singular	3 m	הָוֹא	er	Nom masku
	3 f	(הָוֹא)	הָוֹא	
	2 m	(אַתָּה)	אַתָּה	
	2 f	(אַתְּתִּי)	אַתְּתִּי	
	1 c	אָנָּה / אֲנָכִי	אָנָּה / אֲנָכִי	
Plural	3 m	הֵם / הָמָה	sie (m)	feminin Im fern
	3 f	הָמָה	sie (f)	
	2 m	אַתָּם	ihr (m)	
	2 f	אַתְּתִּם / אֲתָתִּים	ihr (f)	
	1 c	אֶתְנָהָנוּ / אֲנָחָנוּ	wir	

s.a.

✓ Demonstrativpronomen (KGr § 18)

	Singular		Plural	
m	זֶה	„dieser“	אֵלֶּה	„diese“
f	זֶה	„diese“		

+ Verwendung **זֶה** **זֶה** (Herr) **זֶה** **זֶה** {jenes}

Wortstellung beachten!

attributiv	הַזֶּה <i>hinter dem Nomen,</i> <i>Kongruenz.</i>	הַמָּקוֹם הַזֶּה	„dieser Ort“	Suffixe Objek Dual) sagen Sonde Bei Ve
		הַמָּקוֹם הַהּוּא	„jener Ort“	
prädikativ	זֶה הַמָּקוֹם		„dies ist der Ort“	

Nomen (KGr § 12 b) *geltet immer!!* ↗ unveränderliche N.
veränderliche N.

	st abs	Endungen	st cs	Endungen
maskulin sg	סֹס		סֹס	
	סֹסִים	יָם	סֹסּוּ	יָם
	סֹסִים	יָם	סֹסּוּ	יָם
feminin sg	סֹסָה	הָ	סֹסָתּוּ	הָ
	סֹסָותּוּ	וְתָ	סֹסָתּוּ	וְתָ
	סֹסָתִים	תִּים	סֹסָתִי	תִּי

Im feminin sg gibt es daneben auch die Endungen *הָ / הָתָ / הָתָתָ* ↗ meistens nur im Sg.

Suffixe (KGr § 19 d)

Singular	3 m	"sein" Pferd סֹסּוּ	הֵן / הָןּ
	3 f	"ihr" סֹסָה	הָןּ / הָתָ
	2 m	"dein" סֹסּךְ	הָןּ :
	2 f	"dein" סֹסּךְ	הָןּ ..
	1 c	"mein" סֹסּי	הָןּ ..
Plural	3 m	"ihr" Pferd סֹסּוּם	הֵןּ / הָןּ ..
	3 f	"ihr" סֹסָן	הָןּ / הָתָןּ ..
	2 m	"euer" סֹסּכּוּם	כָּמָןּ ..
	2 f	"euer" סֹסּכּוּן	כָּמָןּ ..
	1 c	"unser" סֹסּנוּ	נוּ ..

Suffixe können an Nomen angehängt werden (= Possessivpronomen), an Verben (= Objekt) oder an Präpositionen und Partikel. Werden Suffixe an Nomen im Plural (oder Dual) angehängt, steht vor dem Suffix ein *(m)* oder ein *וְתָ(f)*. Vereinfacht könnte man sagen, dass Suffixe an Formen angehängt werden, die dem st cs gleichen.

Sonderformen: סֹסּי ^{Suf.} = Nomen m pl + Sf 3 m s סֹסּי = Nomen m pl + Sf 1 s
Bei Verben ist das Suffix der 1 Sg נָהַי (statt נָהַ).

§ 24 Eigenartige Nomina

- a Einige Nomina haben eigenartige Bildungen, die sich meist, aber nicht immer, lautgesetzlich oder sprachgeschichtlich erklären lassen. Oft sind gerade Bildungsweisen der häufigsten Worte älter als das Regelsystem der Sprache. Zu den wichtigsten Worten gehören:

b Verwandtschaftsbezeichnungen

Singular			Plural			siehe
St.abs	St.cstr	St.suff	St.abs	St.cstr	St.suff	
אבָּ „Vater“	אָבִי	אָבִי	אָבוֹתָ	אָבוֹתָ	אָבוֹתִיךְ	§ 12i.q
אָחָ „Bruder“	אָחֶי	אָחֶיךְ	אָחִים	אָחִי	אָחִיךְ	§ 10p.12q § 10v
אֲחוֹתָ „Schwester“	אֲחוֹתָ	אֲחוֹתָךְ			אֲחוֹתִיךְ	§ 12v (< <i>ah-t</i>)
אָמָּ „Mutter“	אָמָּ	אָמָּךְ	אָמוֹתָ	אָמוֹתָ	אָמוֹתִיכְ	§ 12i.23a (< <i>imm</i>)
בָּןָ „Sohn“	בָּןָ	בָּנָךְ	בָּנִיםָ	בָּנִי	בָּנִיךְ	§ 9g
בָּתָּ „Tochter“	בָּתָּ	בָּתָּךְ	בָּנוֹתָ	בָּנוֹתָ	בָּנוֹתִיךְ	§ 7b.9b.21h (< <i>bin-t</i>)

c Mann und Frau

Singular			Plural			siehe	
St.abs	St.cstr	St.suff	St.abs	St.cstr	St.suff		
אִישׁ „Mann“	אִישׁ	אִישׁ	אִישׁ	אֲנָשִׁים (אִישִׁים)	אֲנָשִׁי	אֲנָשִׁיךְ אֲנָשִׁיהם	vgl. אֲנָשָׁה „Mensch“
אִשָּׂה „Frau“	אִשָּׂת	אִשָּׂתֶךָ	אִשָּׂתֶךָ	נְשִׁים	נְשִׁי	נְשִׁיךְ נְשִׁיכֶם	§ 7b.9b. 12i.21h